

ὄρμουν τυφλῶς, ὁρμητικώτερον τοῦ Βορρέως εἰς τοὺς πόδας τῶν, ζητοῦντες ἔλεος, εὐσπλαγγινὰν καὶ ἀφανίζονται. Αἱ γυναῖκες τότε συναισθάνονται τὴν νίκην τῶν καὶ χαίρουσιν διότι ἔρμαιόν τῶν ἀποκαθιστοῦν νέους Ὀδυσσεῖς, νέους Ἀλκιβιάδας, ἀλλ' ὅς μὴν ὑπερφηανεύωνται ὥς ποτὲ ἡ Τιμάνδρα ἢ τὸ Γλυκερίον, ἂν πραγματικῶς φαίνεται ὅτι ἐνίκησαν διότι ἡ νίκη τῶν εἶναι προσωρινή, εἶναι ὁμοία ἐκείνης τοῦ Ναπολέοντος ἣν ἐποίησατο ἐν Βατερλώ, διότι θέλουν ἐξυπνίσαι ἀπὸ τὸν λήθαργόν τῶν οἱ ἄνδρες καὶ θέλουν διασείσει τὸν ἀφρητον ζυγόν τῶν καὶ καταβάλλουν τὰς νέας ταύτας Σειρήνας, πληροῦντες αὐτὰς μεταμελείας, λύπης, ἀπελπισίας ἀθεραπεύτου πολλάκις. Ἡ δυστυχὴς Γλυκερία κατέβαλεν ἀληθῶς τὸν Ἀλκιβιάδην, ἀλλ' ἀφοῦ κατεκορέσθη τὸ πάθος τοῦ, ἀπέβαλεν αὐτὴν, τὴν ἔφερεν ἐν τῷ ἄνθει τῆς νεότητός της εἰς τὸν τάφον κλαίουσαν καὶ πνιγνῶς μεταμελουμένην, (ἰκολοῦθαι).

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡ ἐπινόησις τοῦ ταχυδρομείου ἀποδίδεται εἰς Κῦρον τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν. Ἡ ἑκτασις τοῦ κράτους αὐτοῦ καθίστη τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν σατραπῶν τοῦ συγκοινωνίαν μακρὰν καὶ δυσχερῆ. Ἰπολογίσας πόσον διάστημα ἡδύνατο εἰς μίαν ἡμέραν νὰ διατρέξῃ ἵππος καλὸς καὶ ἀπὸ ρυτῆρος ἐλαυνόμενος, συνέστησε σταθμοὺς ἀπέχοντας κατὰ τόσῃν διάστασιν ἀπ' ἀλλήλων, ἐν αὐτοῖς δὲ ἔθεσεν ἵππους καὶ ἱποκρίους. Κατέστησε δὲ σταθμάρχας ἔργον ἔχοντας νὰ παραλαμβάνωσι τὰς ἐπιστολάς τῶν ταχυδρόμων καὶ μεταβιβάζωσιν αὐτὰς εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ διαδεχθῶσι αὐτοὺς, νὰ δέχωνται τοὺς κεκμηκότας ἵππους καὶ ἀφίνωσιν ἄλλους. Οὕτω λοιπὸν τὸ ταχυδρομεῖον ὥδευε νυχθημερόν χωρὶς οὔτε ἡ βροχὴ, οὔτε ἡ χιὼν, οὔτε τὸ ψῦχος, οὔτε ἡ θερμότης, οὐτ' οὐδεμίαν ἄλλην τοιαύτην δυσκολίαν νὰ δύναται νὰ διακόψῃ τὸ ἔργον τοῦ. Ἡ ἐφορία δὲ τῶν ταχυδρομείων κατέστη ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀρχὴ σπουδαία καὶ ἐπιζηλος καὶ ὁ Δαρεῖος ἤρξεν αὐτὴν πρὶν ἀναβῆναι τὸν περσικὸν θρόνον.

Κατηγοροῦν ποτὲ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργόν τινα τῶν στρατιωτικῶν ὅτι ἐπάχυνεν εἰς τὴν ἀρχηγίαν τῶν στρατευμάτων. Ἀλλ' αὐτὸς χωρὶς νὰ θορυβηθῇ δι' ὅσα ὁ φθόνος ἐσάλπιζε κατ' αὐτοῦ, ἔγραψε πρὸς τὸν βασιλέα. — « Μεγαλειότατε, ὑπέβηλα εἰς φόρους τὸ κράτος καὶ ἐντεύθεν προσεπορίσθην ποσὰ μεγάλα. Μὲ τὸ τρίτον αὐτῶν ἐπλήρωσα τὸ στρατόν σου, μὲ τὸ ἕτερον τρίτον ἐξηργύρωσα τὰ γραμμάτια τῆς διατροφῆς, τὰ ὅποια δι' ἑλλειψιν χρημάτων ἔδοσαν τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τοὺς ἀξιώματικούς, καὶ μὲ τὸ ἕτερον τρίτον ἐπάχυνα τὸν μόσχον μου. » Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπεκρίθη.

« Καλῶς ἔπραξας προνοήσας τοῦτο, διότι ἄλλως ἤθελον τὸ προνοήσαι ἐγώ. »

Νεανίας τις ἀγαθὸς ἔλαβε κατὰ νοῦν νὰ παραγγεῖλαι εἰκόνα ἑαυτοῦ· ἀλλὰ φοβούμενος μὴ οἱ γονεῖς τῆς νέας δι' ἣν προώριζε τὴν εἰκόνα ταύτην, εὐρόντες κατὰ τύχην αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας τῆς κόρης, δειξάσιν εἰς τὸ πρωτότυπον τὴν θύραν, εἶπεν εἰς τὸν ζωγράφον. — « Κύριε, κάμε τὴν εἰκόνα μου, ὥς σοὶ παρήγγειλα, ἀλλὰ κάμε τὴν τοιαύτην ὥστε νὰ μὴ δύναται τις νὰ γνωρίσῃ ὅτι εἶναι ἐδική μου. »

Ἡ ἀντιζηλία, ἥτις ἄλλοτε ἐπεκράτει μεταξὺ Ἰσπανῶν καὶ Πορτογάλλων εἶχε περιέλθει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν μίσους, ὥστε ἀναφέρουσι περὶ αὐτῆς τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον. Ἰερεὺς τις Πορτογάλλος ἐλείτούργει εἰς ἐκκλησίαν τινὰ ἐν Ρώμῃ καὶ ἀπήγγελλε τὰς νενομισμένας εὐχάς. Ἰσπανὸς τις παρὼν εἰς τὴν λειτουργίαν ἐπανελάμβανε, καθὼς συνεθίζεται, τὰς εὐχάς ταύτας. Ὁ δὲ Πορτογάλλος, παρατηρήσας τοῦτο, ἄφησεν εἰς τὸ μέσον τὴν εὐχὴν καὶ ἐκ νέου τὴν ἤρχισε πολλάκις, ἀλλὰ βλέπων ὅτι ὁ Καστιλιανὸς ἐξηκολοῦθαι ἀποκρινόμενος εἰς τὰς εὐχάς, ἐστράφη πρὸς αὐτὸν καὶ μετ' ὀργῆς τῷ εἶπε. — « Δὲν ὁμιλῶ πρὸς σέ. » Ἐπειτα ἔφυγε ἐνδεδουμένος ὥς ἦν τὴν ἱερὰν στολὴν ἵνα ζητήσῃ καὶ εὖρη ἄλλον νάνδ ὅπου νὰ μὴν ἔχῃ τὸν ἐπάρατον Ἰσπανὸν νὰ τοῦ ἀποκρίνεται.

Ἰπάρχουν ἐπίθετα ὑπερθετικὰ μὴ ἔχοντα βαθμὸν θετικόν· ἠρώτησε διδάσκαλός τις μαθητὴν εὐφυᾶ. « Μάλιστα, διδάσκαλε, ὑπάρχει ὁ Πάπας τὸν ὁποῖον ὁμομάζουν παναγιώτατον ἐνῶ συνήθως οὔτε ἅγιος εἶναι. »

Εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι διὰ νὰ παρηγορηθῇ τις εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ πρέπει νὰ ἴδῃ ἄλλον δυστυχέστερον αὐτοῦ. Ἰδοὺ δὲ ἀπόδειξις. Πτωχὸς τις δερβίσης, ἐπήγαυε γυμνόπους, δι' ἑλλειψιν ὑποδημάτων εἰς προσκύνησιν τοῦ τάφου τοῦ προφήτου, καταρῶμενος τὴν τύχην καὶ αἰτιώμενος τὸν θεὸν τῆς σκληρότητος. Φθάσας ὁμῶς εἰς τὴν Πύλιν τοῦ ἐν Κορίθῳ μεγάλου τζαμίου, βλέπει ἄλλον πτωχὸν τοῦ ὁποῖου οἱ πόδες ἦσαν ἐντελῶς κεκομμένοι. Ἐκ τῆς θέας τοῦ δυστυχέστερου τούτου ἀνθρώπου παρηγορεῖται ὁ ἀγαθὸς δερβίσης καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι καλλίτερον εἶναι γὰ στερεῖται τις ὑποδήματα παρὰ πόδας.

ΠΕΡΙ ΔΗΨΙΣ.

Ἡ Μετανοία, τέλος. — Οἱ Χρυσοθήραι, συνέχειαι. — Σκηνογραφία ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ναπολέοντος. — Ἀρχαιολογία — Ποικίλη Στοά. — Βιογραφία — Ὁ Πρίγκηψ Βοροντσῶφ. — Ποιήσεις. — Ἠθικαὶ Μελέται, Περὶ Γυναικός. — Ποικίλα.

Εἰκονογραφίαι. — Ποικίλη Στοά. — Ὁ Πρίγκηψ Βοροντσῶφ.

Παράρτημα. — Ὁ Ὑποκόμης τῆς Βραζελόννης.